

נה:

**עין משפט
גז מצינה**

הזהב פרק רביעי בבא מציאה

מסורת הש"ס

(א) מפילת ית... (ב) דין ק...
 (ג) ופירושין... (ד) ש...
 (ה) דמלא פיה... (ו) ש...
 (ז) דמלא פיה... (ח) ש...
 (ט) דמלא פיה... (י) ש...
 (יא) דמלא פיה... (יב) ש...
 (יג) דמלא פיה... (יד) ש...
 (טו) דמלא פיה... (טז) ש...
 (יז) דמלא פיה... (יח) ש...
 (יט) דמלא פיה... (כ) ש...
 (כא) דמלא פיה... (כב) ש...
 (כג) דמלא פיה... (כד) ש...
 (כה) דמלא פיה... (כו) ש...
 (כז) דמלא פיה... (כח) ש...
 (כט) דמלא פיה... (ל) ש...

מובן רש"י
 יוציא. מי ששאל בגט או
 גטיו (ה) פ"ה. משום דלא
 אמר לה כו' יוציא.
 חתימה וזו נט שפר הוא
 יכפני נכתב ומטות דלא
 אמר לה ודל ממור (טט).

לכנס פסוק כו' ואת דרש דכל חמין וגמין ריבויין: **אם הווקעו**
כיום דין לשוה פרוטה. דין מוצב לנכנס: **גומרין אפילו בפתוס**.
 אם חזר השני ותבעו פחות משוה פרוטה קודם שעמדו כ"ד
 משם וקקין לו: **מתני'** האוכל פרוטה. בשוגג תרומה גדולה:
ופרוטת מעשר. מעשר מן המעשר:
ופרוטת מעשר של דמאי. שהלוקח
 מעט הארץ קודם ללוקח להפריש מספק.
 אבל תרומה גדולה של דמאי ליכא
 דלא חייבוהו חכמים להפריש כדאמרי:
 בסוטה (דף קמ"ח). לפי ששלא בכל
 בגול ארץ ישראל וזוהי אלא היא
 מפרשיין אלא תרומה גדולה בלבד
 אלמא וזוהיין היא זה: **מוסף חומש**.
 דכל הני חקרי תרומה בתרומת
 מעשר חתיב (במדבר יח) והתרומת
 ממנו תרומת ה' בלמא חתיב (שם)
 טו) חלה חרמו תרומה בכבוסים
 חתיב (דברים יג) ותרומת ידך ואמר
 מר אלו בכבוסים (מכות ד' י"ח). וכל
 הני חד ניניה דמשע אחד הן בלאין:
 נטע רבני. מוסף חומש נפרוינו
 דפדיון נטע רבני קדש קדש גמר
 ממעשר נפ' שני דקדושין (דף נ"ג):
 גני נטע רבני חתיב קדש הללוים (ס'
 וגני מעשר חתיב כל מעשר הארץ
 מוצע הארץ וגויס) והני תרי נמי חד
 חטיב להו דמחד קרא נפקי דחומש
 בנטע רבני לא חתיב אלא ממעשר
 יליף: שלו. דוקא נקט שאם חילל
 של אחרים אין מוסף חומש אש
 ממעשרו חתיב (יורקא סו'): **הקדשו**.
 ולא של אחרים: המקדיש חתיב:
הסנה. בשוגג דחייב קרבן מפילה
 וחומש: **גמ'** קשיא ליה לה"א.
 משמתי יהיה קשה לר"י בן פדת:
עשו חכמים חיווק. להוסיף על
 תרומת מעשר של דמאי חומש
 שאין הפרשתו אלא מדכריהם:
המביא גט ממדינת הים. לאשה
 שעשאו בעלה שליח להוליכו לגרש
 הכריחוהו לומר בפני נכנס ומחמם
 והמס' מפרש לפי שאין בקיאין לשמה
 סואין עדים מזויין לקיימו: **ויצא**.
 מי ששאה על ידי גט זה: **מחליין**
אופו. גני מעשר שני של דמאי
 קמני זה: **נשחם על הפירות**. ואפי'
 חוק לירושלים: **ויחזור ויפדה אם**
הפירות. ויעלה הכסף לירושלים דחתיב (דברים יד) וזרת הכסף:
וחכ"א יעלו פירות ויאכלו בירושלים. ולא הוקיחוהו לכך לחזור ולחללן
 ואם רוצה מעלה הפירות עצמן דהקילו בו: **ומי מחלליין בו**. מסקנא
 דמיתחא לדומי רב ששא הוא והכי קאמר ששעתו לר"מ דמיקל
 בפדיון דמאי לחללו כסף על כסף כסף על נחושת ובמעשר ודאי מי
 מחלליין כי האי גוונא אפילו כסף על נחושת דדמי לפדיון והתנן בו':
נשחטרכו. ורזזה ליהנות בשל חולין: **מביא כסלע מעות**.
 נחושת. מביא דמי סלע ואומר כל מקום כו' נמצאו שתייהן חולין
 והמעות מעשר: **ובורר אם היספה שכן**. ומחלל עליה המעות
 הללו ותהא היא מעשר והמעות והסלע השני חולין כדראשונה:
 מפני

לכנס פסוק כו' ואת דרש דכל חמין וגמין ריבויין: **אם הווקעו**
כיום דין לשוה פרוטה. דין מוצב לנכנס: **גומרין אפילו בפתוס**.
 אם חזר השני ותבעו פחות משוה פרוטה קודם שעמדו כ"ד
 משם וקקין לו: **מתני'** האוכל פרוטה. בשוגג תרומה גדולה:
ופרוטת מעשר. מעשר מן המעשר:
ופרוטת מעשר של דמאי. שהלוקח
 מעט הארץ קודם ללוקח להפריש מספק.
 אבל תרומה גדולה של דמאי ליכא
 דלא חייבוהו חכמים להפריש כדאמרי:
 בסוטה (דף קמ"ח). לפי ששלא בכל
 בגול ארץ ישראל וזוהי אלא היא
 מפרשיין אלא תרומה גדולה בלבד
 אלמא וזוהיין היא זה: **מוסף חומש**.
 דכל הני חקרי תרומה בתרומת
 מעשר חתיב (במדבר יח) והתרומת
 ממנו תרומת ה' בלמא חתיב (שם)
 טו) חלה חרמו תרומה בכבוסים
 חתיב (דברים יג) ותרומת ידך ואמר
 מר אלו בכבוסים (מכות ד' י"ח). וכל
 הני חד ניניה דמשע אחד הן בלאין:
 נטע רבני. מוסף חומש נפרוינו
 דפדיון נטע רבני קדש קדש גמר
 ממעשר נפ' שני דקדושין (דף נ"ג):
 גני נטע רבני חתיב קדש הללוים (ס'
 וגני מעשר חתיב כל מעשר הארץ
 מוצע הארץ וגויס) והני תרי נמי חד
 חטיב להו דמחד קרא נפקי דחומש
 בנטע רבני לא חתיב אלא ממעשר
 יליף: שלו. דוקא נקט שאם חילל
 של אחרים אין מוסף חומש אש
 ממעשרו חתיב (יורקא סו'): **הקדשו**.
 ולא של אחרים: המקדיש חתיב:
הסנה. בשוגג דחייב קרבן מפילה
 וחומש: **גמ'** קשיא ליה לה"א.
 משמתי יהיה קשה לר"י בן פדת:
עשו חכמים חיווק. להוסיף על
 תרומת מעשר של דמאי חומש
 שאין הפרשתו אלא מדכריהם:
המביא גט ממדינת הים. לאשה
 שעשאו בעלה שליח להוליכו לגרש
 הכריחוהו לומר בפני נכנס ומחמם
 והמס' מפרש לפי שאין בקיאין לשמה
 סואין עדים מזויין לקיימו: **ויצא**.
 מי ששאה על ידי גט זה: **מחליין**
אופו. גני מעשר שני של דמאי
 קמני זה: **נשחם על הפירות**. ואפי'
 חוק לירושלים: **ויחזור ויפדה אם**
הפירות. ויעלה הכסף לירושלים דחתיב (דברים יד) וזרת הכסף:
וחכ"א יעלו פירות ויאכלו בירושלים. ולא הוקיחוהו לכך לחזור ולחללן
 ואם רוצה מעלה הפירות עצמן דהקילו בו: **ומי מחלליין בו**. מסקנא
 דמיתחא לדומי רב ששא הוא והכי קאמר ששעתו לר"מ דמיקל
 בפדיון דמאי לחללו כסף על כסף כסף על נחושת ובמעשר ודאי מי
 מחלליין כי האי גוונא אפילו כסף על נחושת דדמי לפדיון והתנן בו':
נשחטרכו. ורזזה ליהנות בשל חולין: **מביא כסלע מעות**.
 נחושת. מביא דמי סלע ואומר כל מקום כו' נמצאו שתייהן חולין
 והמעות מעשר: **ובורר אם היספה שכן**. ומחלל עליה המעות
 הללו ותהא היא מעשר והמעות והסלע השני חולין כדראשונה:
 מפני

(לעיל) **במאן דאמר אין בחומושו**. ולמ"ד אין זו קשה וכן נמי
 איתומב לעיל: **ובי** עשו רביהם בש"ל תורה.
אע"ג דכמה מקומות) עשו אפי' יותר משל מורה היינו ה"א דשיך
 לקנטס כדי לעשות ספיג אכל הכא אפילו בתרומת מעשר ודאי לא
 הוא שיך למקנס חומש אם לא
 שאמרה תורה ולכן לא היה לקנטס
 בשל דמאי ומשני דה"ג עשו הולד
 ממזר אע"פ שאין סכרלא אלא מטוס
 נבאשת איש הולד ממזר:
ולא אמר בפני נכתב ונחתם.
 נכתב לא נקט אלא מטוס
 רכנו דלר"מ אין צריך לומר נכתב
 מלד"ר יהודה טאומר היה ר"מ אפי'
 מלאו בנאשפה כשר:
וחכמים אוברים אין הולד
 טבור. מדלל קאמרי
 רכנו לא תלא דעדיפא טפי ממלל
 דכנירה לכו דתלא אע"ג דאין הולד
 ממזר: **ביציר יעשה**. פירוש
 לבנון כ"ד יעשה אם יקטא שלא
 יאטרך להוליא אז נמי לר"מ כ"ד
 יעשה קודם שניסת ולא יאטרך גט
 אחר אבל אחר שניסת אין גרלה
 לר"מ שיהיה שום חקניה:
יאלנו היבנה. וא"ת ויאמר בפני
 נכתב ונחתם בעדונו צדקה
 וכי תימא צריך לומר קודם נתינה
 האמר כפרק קמח דבינון (דף ה'
 ושם) כגון שנחתו לה ולא הספיק
 לומר עד שנחתה יש לומר דלר"ח
 לומר אחר נתינה מיד שנתגשרה
 בעודם עסוקים באתו עיני:
כסף ע"י נחשת. וא"ת כיון דתנא
 דמחליין כסף על כסף אע"ג
 דאסור כדאי אפילו מדוחק כ"ש
 כסף על נחשת דשרי כדאי כדאי
 מדוחק שרי כדאמר במקום י"ל
 אידי דתנא נחשת על פירות דפליגי
 על רבי מאיר ורבנן מהו נמי כסף
 על נחשת דהוה נמי טעמא אפירא:
ויחזור ויפדה. פירוש"ן כן צריך
 לעשות דבעינן זרת
 הכסף בידן וחכמים אומרים אם
 ירצה יעלה הפירות עצמן ופירך
 כדודאי אסור כסף על נחשת שלא
 מדוחק והכא גני דמאי שרי וקשה
 לפירושו דמכמה מקומות ה"מ לאתויי

קל"ד א מ"י פ"ו מהל'
 מעלה הלכה ח'
 טמא עשין י':
 ב וטו"פ ח"מ כ"י שם
 פ"ג ב':
 קלה ג מ"י פ"כ מהל'
 טהדדיון ה"ל י"א
 פתג עשין י'ן טו"פ ח"מ
 פ"י כ':
 קלו ד מ"י פ"י מהל'
 חומות ה"ל א וע"ז
 שם ה"ל ו פתג לחין ח"ת:
 קלו ה ו מ"י שם פ"י
 ה"ל א ד פתג ש"ס:
 קלה ז מ"י שם ופ"ה
 מהל' בכורות ה"ל
 ד ו'ה"ל טו':
 קל"ח ז מ"י פ"י מהל'
 חומות ה"ל א
 וה"ל ד ופ"י מהל' בכורות
 ה"ל א':
 ק"ט ט מ"י פ"ע מהל'
 מעשר שני ה"ל ב
 פתג עשין ק"א:
 ק"ט י מ"י שם פ"ה ה'ל'
 א פתג עשין ק"ב:
 ק"ט ב מ"י פ"ו מהל'
 עשין ק"ב:
 ק"ט ג מ"י פ"ה מהל'
 מעלה ה"ל ג פתג
 עשין י':
 ק"ט ד מ"י פ"ו מהל'
 גולה ה"ל א פתג
 עשין ע"ג:
 ק"ט ה ס מ"י פ"ו מהל'
 נישוקין ה"ל ח פתג
 עשין י'ן טו"פ ח"מ פ"י
 ק"ט ו פ מ"י פ"ד מהל'
 מעשר שני ה"ל
 פתג עשין ק"א:
 ק"ט ז מ"י פ"ו מהל'
 ב':